

hoved, der benytter de spirituøse Drikke. Af den Grund mener jeg ogsaa, at man ikke kan paastaa, at en Forhøjelse af Spiritusskatten er saa uretfærdig som en Forhøjelse af Beskatningen af mange virkelige Forbrugsartikler, der ikke bruges blot af en lille Befolkningsklasse eller af en vis Befolkningsklasse, men om hvilke man næsten kan sige, at de bruges af Mennesket fra den første Tid, det indtræder i Livet og skal til at føre en selvstændig Tilværelse. Man kan ikke fra Uretfærdigheden i Beskatningen af saadanne Artikler slutte, at Spiritusbeskatningen er ligesaa uretfærdig.

Det var de Forhold, jeg gerne vilde gøre opmærksom paa overfor de Paastande, der fra forskellige Sider ere fremsatte, om den Uretfærdighed, det vilde være at forhøje Skatten paa de spirituøse Drikke. En anden Ting, man maa regne med i denne Sag og i det hele ved den indirekte Beskatning, er, at Befolkningen altid til en vis Grad er i Stand til ved at indskrænke Forbruget at frigøre sig for de Skattebyrder, der jo sædvanligvis ogsaa gennem den indirekte Beskatning ere tiltænkte den. Her vil jeg ganske vist for at forebygge Misforstaaelse udtale, at der er mangfoldige Nødvendighedsartikler, som jeg anser det for ganske uretfærdigt at inddrage under Beskatningen, fordi man i Virkeligheden ikke bør søge at faa Forbruget af dem indskrænket. Men disse Betragtninger maa som sagt heller ikke overføres paa de spirituøse Drikke, hvor jeg mener, at man uden Skade — ja jeg vil endogsaa sige til stor Gavn for mange — kunde indskrænke Forbruget. Jeg tror for Resten ogsaa, at den praktiske Følge af Gennemførelsen af de indirekte Beskatningslove, vi her have til tredie Behandling, vil blive en ret betydelig Nedgang i Forbruget af disse Drikke. Den højtærede Finansminister har jo ogsaa regnet med en saadan Nedgang. Forslaget er jo udarbejdet paa Grundlag af en Beregning, som forudsætter, at Forbruget af bajersk Øl vil gaa ned med 10 pCt. og Forbruget af Spiritus med 20 pCt. Jeg er ikke ganske sikker paa, at den højtærede Finansminister i disse Beregninger som Finansminister har været paa den rigtige Side, men det er i øvrigt et Spørgsmaal, som Fremtiden vil komme til at dømme om. Jeg vil her blot tilføje, at jeg tror, i alt Fald paa en ret betydelig Nedgang i Forbruget af spirituøse Drikke, og at jeg allerede af den Grund vil ønske, at det under den videre Behandling af disse Skattelovforslag maa gaa saaledes, at det Beløb, der kan ventes at indkomme ved den

direkte Skat, altsaa Indkomst- og Formueskatten, i alt Fald ikke bliver nedsat, hvad jeg for øvrigt ogsaa ønsker af den Grund, at jeg anser den direkte Beskatning baade for den mest retfærdige og rent finansielt set for den mest paalidelige, den, man sikrest kan gøre Regning paa virkelig indbringer det Merbeløb i Statskassen, som den højtærede Finansminister har forudsat. Som Afholdsmand vil jeg altsaa ikke have noget imod, at Beskatningen af de spirituøse Drikke forhøjes, da jeg mener, at man fra det Standpunkt ikke kan have noget imod, at Spiritusnydelsen i betydeligt Omfang formindskes, for ikke at sige, hvad der i øvrigt er Afholdsfolkenes endelige Maal, at de spirituøse Drikke i det hele afskaffes som Drikke i vort Samfund. Med Hensyn til det finansielle vil jeg endnu en Gang udtale Ønsket om, at den højtærede Finansminister maa have Held til under Forhandlingerne med det andet Ting at fastholde det Standpunkt, at et saa stort Beløb som 4½ Mill. Kr. ønskes i hvert Fald indvundet ved den baade retfærdige og finansielt set paalidelige Skat, som Indkomst- og Formueskatten absolut er.

Det fjerde af disse Forslag, Indkomst- og Formueskatten, skal jeg for øvrigt omtrent forbigaa, i hvert Fald skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder. Dette Forslag betragter jeg som et udmærket Forslag, vel at mærke, naar vi i det hele skulle have nye Skatter. At man i det hele ikke sætter Pris paa nye Skatter, er jo en Ting for sig, men det er jo blevet en Nødvendighed, og naar man skal have nye Skatter, er det rigtigt at udsøge sig de mest retfærdige Skatteobjekter. Forslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten er jo undergaaet forskellige Forandringer, der efter min Mening gennemgaaende betyde væsentlige Fremskridt, væsentlige Forbedringer af Forslaget. Men det, der i denne Forbindelse navnlig interesserer mig, er den Betænkning, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har skrevet til dette Forslag. Jeg mindes ikke, at denne Betænkning under disse Dages Forhandlinger har været Genstand for nogen videre Omtale — hvis det har været Tilfældet, er det i alt Fald undgaaet min Opmærksomhed. Det forekommer mig, at denne Forhandling ikke burde gaa til Ende, uden at der skulde siges et Par Ord — om end ikke just et Par velvillige og anerkendende Ord — om den Betænkning, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har skrevet til Indkomst- og Formueskattelovforslaget. Den fore-